

علم و دین در افق جهانبینی توحیدی

مهدی گلشنی

وزهميّة م مؤسّدًا مأم سل دق عليه السّلام مرز خفيفات اسلامي

بشَمْ الْمُأَاتِحُ الْحَمْيَا

آشنایی با یک اثر ارزشمند در عرصه علم و دین

..... آیا می شود انسانی به کسی مهر ورزد در حالی که او را ندیده باشد؟

این موضوع را شخصی از پیشوای ششم حضرت صادق الله سؤال کرد، حضرتش در پاسخ فرمود: او من هستم که «کلیب اسدی» را ندیده ام ولی او را دوست دارم.(۱)

ناگفته پیداست مهر امام به فردی که او را ندیده است بی ملاک نبوده طبعاً گزارشهای یقین آفرین از کارها و گفتارهای او به حضرت رسیده و دلذا ـ به وی علاقمند شده بود.

فارغ از هر نوع «مقایسه اندیشی» نگارندهٔ این سطور یکی از مصادیق این ضابطه است زیرا شخصیت با فضیلتی مانند «استاد دکتر مهدی گلشنی» را از نزدیک ندیده ولی آثار علمی و فکری او در عرصه های علم و دین مایهٔ ارادت نگارنده شده است.

یکی از نعمتهای بزرگ که خدای بزرگ درباره ایشان ارزیابی داشته است این که: شجره وجود او بسان یک درخت تناور، پیوسته مثمر ثمر بوده ﴿تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِینٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا ﴾ (۲) و هیچگاه از نوآوری های علمی، و شکافتن افق تازه، باز نایستاده است.

تلاشهای توان فرسا، و در عین حال خستگی ناپذیر، ویژه پژوهشگران است که علاقه به تحقیق یکی از ابعاد روحی آنان را تشکیل می دهد و تا جان در تن دارند، از تلاش و حرکت علمی باز نمی مانند.

کتابی که به نام «علم و دین» در اختیار خواننده است از آثار گرانبهای استاد محترم جناب دکتر

۱. رجال کشی، ص ۳۴۰.

۲. سوره ابراهيم، آيه ۲۵.

گلشنی است، آگاهی کامل از ویژگیهای آن، در گرو یک دور مطالعه با دقت است اما این مانع از آن نیست که به برخی از خصوصیات کتاب به صورت گذرا اشاره شود.

۱. مؤلف به گفته های برجسته عالمان غربی معاصر و متقدم در حوزه های گوناگون علوم انسانی و تجربی، استناد، جسته و در تقریر و تثبیت آموزه و عقاید اسلامی از آنها بهره برده است.

۲. استاد محترم با تتبع در کلمات دانشمندان غربی به اختلافات عمیق و نبودن کدت نظر میان آنان در حوزه پیش فرضهای کلان نظری توجه داده، سپس گرایشهای قوی و نیرومند در میان آنان علیه علم سکولار را مطرح می سازد.

۳. از بحثهای شیرین و دلپذیر کتاب ارائه آثار مخرب نظریه خودکفایی علوم تجربی و نفی دخالتهای ارزشها و مسائل اخلاقی در علم و فناوری است.

یکی از سران شوروی سابق (گورباچوف) در دیدار خود با پاپ تصریح کرد که یکی از علل فروپاشی جماهیر شوروی، فصل دین از زندگی و نادیده گرفتن ارزشهای اخلاقی بود.

مؤلف منحترم با توجه به اشراف علمی خود کوشیده است در نقل دیدگاه های دانشمندان غربی، از منابع اصلی و دست اوّل بهره ببرد.

۵. و سرانجام، برخورداری اثر از نثر امروزین و مطابق با ذوق و سلیقه اقشار دانشگاهی ـ به ویژه
رشتههای علوم تجربی ـ را می توان از ویژگیهای این اثر برشمرد.

ما در این بیان کو تاه نیمرخی از کتاب ترسیم کردیم، ولی ترسیم کامل و بهره گیری از جمال زیبایی آن در گرو بررسی دقیق کتاب به وسیله خواننده عزیز است. از این جهت با عرض پوزش دامن سخن را کو تاه کرده و خامه را به زمین می گذاریم، و توفیقات روزافزون معظم له را از خداوند خواهانم.

جعفر سبحانی مؤسسه امام صادق الله ۱۳۹۷/۴/۳

فرست مطالب

7.70						
	مقدّمهٔ ویراست سوم	٨				
فصل(۱)	رابطهٔ علم و دین در جهان اسلام: در تمدّن اسلامی و در عصر حاضر	119				
فصل(۲)	علم و دین در اروپای پس از قرون وسطی	47				
فصل(۳)	ارتباط علم و دین	88				
فصل(۴)	مسألهٔ عدم خودکفایی علوم تجربی	۸۶				
فصل(۵)	آیا علم و دین به دو فرهنگ متفاوت تعلّق دارند؟	110				
فصل(۶)	کیهانشناسی و خلقت	140				
فصل(۷)	برهان نظم بر وجود خداوند بر اساس شواهد علمی	109				
فصل(۸)	معجزه	114				

Į,				4
	AC		e ye	

19.8	مسألهٔ شرور در جهان	فصل(۹)
۲۱۰	مسألهٔ هدفداری جهان	فصل(۱۰)
771	اصالت روح	فصل(۱۱)
709	معاد	فصل(۱۲)
۲۸۸	ارزشها و مسائل اخلاقی در علم و فنّاوری	فصل(۱۳)
۳۱۰	نقش متافیزیک در ربط دادن علم به دین	فصل(۱۴)
٣ ٣۶	نقش دین در علم	فصل(۱۵)
308	علم آینده، چهارچوبی جامعتر لازم دارد	فصل(۱۶)
774	نماية اعلام	
	The state of the s	
		ola e de la

مقدّمهٔ ویراست سوم علم جدید در محیطی دین باور شروع شد و بنیان گذاران علم جدید، مطالعهٔ طبیعت را یک عبادت می دانستند. امّا کم کم مکاتبی که فقط برای یافته های حاصل از تجارب حسّی شأن قائل بودند نضج گرفتند و پیشرفت سریع علم جدید، در بُعد نظری و بُعد عملی، موقعیّت این گونه مکاتب را تقویت کرد. با ظهور پوزیتیویسم و داروینیسم در قرن نوزدهم و فرویدیسم در نیمهٔ اول قرن بیستم و پوزیتیویسم منطقی در دههٔ ۱۹۲۰م. دین شأن خود را در محافل علمی از دست داد و بعضی پیشبینی کردند که در قرن بیستم دین به کلّی از صحنهٔ علم خارج خواهد شد؛ امّا با خسارات حاصل از دو جنگ جهانی و نضج گیری مکاتب مختلف فلسفهٔ علم، در نیمهٔ دوم قرن بیستم، کم کم روشن شد که علم توانایی پاسخگوئی به سؤالات بنیادی بشر راندارد و حتّی موفقیّت خود را نیزنمی تواند توجیه کند.

همچنین روشین شد که انسان نمی تواند فارغ از بعضی عوامل دیگر جلوی آثار تخریبی علم در نابودی انسانها و محیط زیست را بگیرد؛ بنابرایین از دههٔ ۱۹۶۰م. به بعد به تدریج بازگشت به دین را در بعضی محافل علمی می بینیم. ایان باربور در دههٔ ۱۹۶۰م. کتاب معروف علم و دین را نوشت که در آن دیدگاه ها در مورد رابطهٔ علم و دین را در چهار مقولهٔ تعارض، استقلال، گفت و گو، و هماهنگی تقسیم کرد. چارلز تاونز، برندهٔ جایزهٔ نوبل در فیزیک، نیز در همان دهه مقاله ای در زمینهٔ «تقارب علم و دین» نوشت.

به تدریج در دهههای پایانی قرن بیستم چاپ مجلّات و کتب و برگزاری همایش هایی در زمینهٔ علم و دین را میبینیم. در دهه هٔ ۱۹۹۰م.، بنیاد تمپلتون در آمریکا جوایزی برای ارائهٔ دروس در زمینهٔ علم و دین مقرّر کردواین دروس در بیشتر کشورهای جهان ارائه شد.

همچنین در دههٔ ۱۹۹۰م. شاهد فعّالیّت های ثمربخش بعضی دانشگاهها در زمینهٔ علم و دین بودیم و شمار زیادی مؤسّسات مربوط به دین در دانشگاهها و پژوهشگاهها تأسیس شدند. برای مثال در دهههای آخر قرن بیستم انجمن فلاسفهٔ مسیحی به راه افتاد که تعداد اعضای آن مرتّباً رو به افزایش بوده و اکنون چندین هزار عضو دارد. نکتهٔ مهم اینکه رابطهٔ علم و دین هم از وضعیّت خصمانهٔ نیمهٔ اوّل قرن بیستم به گفت و گو تبدیل شده است.

بسیاری از دانشمندان برجسته که پیشتر تمایلات دینی خود را بروز نمی دادند، اکنون به صراحت آن را ابراز میکنند. همچنین گرچه در بسیاری از کشورهای غربی تفکّر سکولار حاکم است، امّا تعداد قابل توجّهی از بزرگان مرتبهٔ اوّل علم معاصر متدیّن بودن خود را به روشنی یادآور شدهاند و به دفع شبهات ملحدان و شکّاکان پرداخته اند. جالب این است که اتّحاد جماهیر شوروی، که همهٔ وسائل دیکتاتوری را در اختیار داشت، نتوانست کلیسای ارتودوکس را از بین ببرد و درس علم و دین بنیاد تمپلتون در روسیه نیز عرضه شد.

بدین ترتیب، بر خلاف وعدهٔ بسیاری از عالمان در اول قرن بیستم، دین نه تنها از صحنهٔ زندگی بشر بیرون نرفته، بلکه با قوّتی بس بیشتر به صحنهٔ زندگی انسان ها بازگشته است و ما درگیر شدن بسیاری از عالمان برجستهٔ زمان مان را در پاسخگویی به شبهات ملحدان و مادّه گرایان می بینیم. امّا متأسّفانه این نسیم مثبت به دیار ما نرسیده است و سکولاریسم در محیط های علمی ما تقویت شده است. علّت ریشه ای این موضوع به دلیل غفلت دانشگاهیان مسلمان و غالباً نخبگان حوزوی بوده است.

کتاب حاضر کوششی در جهت تبیین چالشهای عرضه شده توسّط علم معاصر در برابر ادیان الهی است. شالودهٔ این پژوهش مبتنی بر درسی است که اینجانب برای نخستین مرتبه در ۱۳۷۴ش./۱۹۹۵م. در گروه فلسفهٔ علم دانشگاه صنعتی شریف ارائه کردم و در همان سال موفّق به اخذ جایزهٔ درس «علم و دین» بنیاد تمپلتون آمریکا شد.

اینجانب در نیمسال دوم تحصیلی ۹۷-۹۶ش. این درس را با اضافاتی بسیار نسبت به درس قبلی ارائه کردم و این کتاب، حاصل درس جدید است. در این کتاب با ارجاع به افکار بعضی از متفکّران برجستهٔ غربی نشان داده شده است که در بسیاری از مسائل مطرح بین علم و دین، مشترکات بسیاری بین متفکّران متدیّن غربی معاصر و فلاسفه و دانشمندان مسلمان وجود دارد، و اینکه با پیروی از جهان بینی اسلامی، مسلمانان می توانند به یک پیشرفت مطلوب پایدار دست یابند.

دراین کتاب ابتدابه رابطهٔ علم و دین در جهان اسلام و در جهان غرب، پس از

تکون علم جدید، پرداخته ایم. سپس مکاتب مختلف در مورد رابطهٔ علم و دین را معرّفی کرده ایم. آنگاه مسألهٔ عدم خودکفایی علم تجربی و امکان حاکمیّت یک فرهنگ مشترک بین علم و دین را مطرح کرده ایم. سپس به برخی مسائل چالش برانگیز که علم جدید در مقابل ادیان الهی مطرح کرده است پرداخته ایم. (وجود خداوند، خلقت جهان، معجزه، شرور، هدفداری جهان، اصالت روح، و معاد). آنگاه مسألهٔ رابطهٔ علم و ارزشها را طرح کرده و مسألهٔ مطلوب بودن علم دینی و ضرورت حاکمیّت یک چارچوب جامع تر بر علم آینده را متذکّر شده ایم.

برخی از مطالب این کتاب در پاره ای از کتاب ها و نوشتارهای پژوهشی و پیشین اینجانب آمده است. تکرار آنها در اینجا فقط به اقتضاء موضوع و ضرورت مطلب بوده است.

گفتن دو نکتهٔ مهم دراینجا ضروری است:

• نکتهٔ اوّل اینکه، پس از چاپ اوّل کتاب (بهار ۱۳۹۸ش.) در زمانی کوتاه ویراست دوم آن نیز از سوی «دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدّین طوسی» در بهمن ۱۳۹۸ش. انتشار یافت. همچنین ترجمهٔ انگلیسی همین کتاب از سوی «مؤسّسهٔ بین المللی فرهنگی اکو» و به اهتمام انتشارات سفیر اردهال برای کشورهای حوزهٔ فرهنگی اکو و کشورهای انگلیسی زبان جهان در ۱۴۰۰ش. به انجام رسید. دریافت بازخوردهای مؤثّر بین المللی از سوی فیلسوفان و پژوهشگران کشورهای غربی و نیز مراجعات پیوسته و پرسشهای شایستهٔ فرهیختگان کشورهای عرب زبان سبب شد تا ترجمهٔ عربی این کتاب نیز در دستور کار قرار گیرد که در آیندهٔ نزدیک انتشار خواهدیافت.

• نکتهٔ دوم بازگویی برخی اضافات در ویراست جدید است. در این ویرایش فصلهای «نقش دیـن در علـم'» (به جـای «مقالهٔ علـم دینـی») و «اصالـت روح از منظر قـرآن کریم، فلاسـفهٔ اسـلامی و عالمـان معاصـر غربـی'» و نیـز فصل «نقش متافیزیـک در ربـط دادن علم

به دین ۱» که دربردارندهٔ پاسخ هائی مهم به بعضی چالش های روزآمد پیوند علم و دین هستند؛ به کتاب افزوده شده اند. حرف نوشتار پیشتر در نشریّات علمی و فرهنگی به چاپ رسیده اند و اینک با رعایت اخلاق پژوهشی و دریافت اجازه از مدیران آنها بازنشر می شوند. از همکاری فرهنگی این عزیزان سپاسگزارم.

لازم می دانم از مرجع عالیقدر حضرت آیة الله العظمی شیخ جعفرسبحانی ﷺ که پس از مطالعهٔ پیش نویس کتاب حاضر، آن را مزیّن به پیشگفتار خویش فرموده اند؛ صمیمانه تشکّر کنم.

از جناب حجّت الاسلام و المسلمین دکتر علی عبّاسی، ریاست محترم جامعه المصطفی العالمیّه ﷺ، و از جناب آقای حجّت الاسلام مصطفی نوبخت، مدیریّت محترم انتشارات آن دانشگاه، از جهت همکاری صمیمانه و مؤثّرشان در چاپ و انتشار کتاب سپاسگزارم.

جناب آقای دکتر سیّد حجّت الحق حسینی در تهیّه و تدوین جمیع جهات کتاب برای چاپ آن از هیچ کوششی دریغ نداشته اند و سرویراستاری و نمایه سازی اختصاصی کتاب را به انجام رسانده اند و من چاپ کتاب به این صورت زیبا را مرهون زحمات ایشان می دانم و از جناب ایشان کمال تشکّر را دارم.

جناب استاد بهاء الدّین خرّمشاهی (قرآن پژوه، حافظ شناس، پژوهشگر و مترجم آثار علم و دین) و نیز آقایان دکتر مرتضی خطیری یانه سری، دکتر محمّد جمالی، دکتر حمید فغانپورعزیزی و فرزند عزیزم علی آقا برخی پیشنهادهای نگارشی و ویرایشی سودمند در مورد کتاب ارائه کردند که بدین منظور از این عزیزان سپاسگزاری می شود.

و آخر دعوانا انِ الحمدُ لله ربّ العالمين مهدى گلشنى مهـر ۱۴۰۲ش. تهران